

Притча про царедворця: Урок про послух

В Ученні і Завітах 101:43–62 описано притчу, за допомогою якої пояснюється, чому святих було вигнано з Миссури.

Ви можете запитати себе: “Чи буває таке, що я ставлю під сумнів заповіді Бога?”

Чи було так, що ви, подібно до слуг, коли-небудь сумнівалися у доцільності певної заповіді? Ця притча навчає нас, що Господні заповіді захищають нас і допомагають жити щасливо (див. також Мосія 2:41; Учення і Завіти 82:8–10).

Що ми повинні робити, якщо не розуміємо причини, з якої було дано якусь заповідь?

- Вивчайте тему і моліться, щоб Господь допоміг нам “відчу[ти], що це правильно” (Учення і Завіти 9:8).
- Пригадайте випадки зі свого життя, коли послух приносив благословення¹.
- Дійте з вірою, довіряючи, що ми все зрозуміємо після того, “як буде випробувано [нашу] віру” (Етер 12:6).

ПОСИЛАННЯ

1. Ніл А. Андерсен, “Надихаючі духовні спогади”, *Ліягона*, трав. 2020, сс. 18–22.

У притці слуги починають будувати башту, але потім вирішують, що “немає потреби в ній” (Учення і Завіти 101:49). Але через те, що вони не будують башту, їх не буде застережено про ворога, який увірветься і знищить виноградник.

Царедворець дає настанову своїм слугам засадити виноградник і збудувати огорожу навколо дерев та башту, аби наглядач спостерігав за землею.

Слуги засаджують виноградник і будують огорожу, але вирішують не будувати башту.

Несподіваний ворог знищує виноградник.